

BAJINA BAŠTA

Hadži Dragan Todorović

DRAGAN DIMIĆ, crteži, slike

Galerija Kulturno–informativnog centra

Istraživanje tajanstva simbolskih struktura slikara Dragan Dimić, njegova revitalizacija misterije znakovnih inicijala, i, naročito, njegova artikulisanja zaumnih, skoro signalističkih refleksija predstavljaju pravi primer veoma uspešne i naročito moderne umetničke akcije. Pretvarajući arhaičko, počesto i neizrecivo i nemušto u moderno umetničko delo, a pri tome ne remeteći ritmičko–sadržinsku organizaciju simbola, niti sjaj njihovih spoljašnjih refleksija, kao ni težinu njihovih unutrašnjih gustina, Dimić, istovremeno, iz simboličke mukline čovekove prave vesti, iz njegovih intuitivnih potreba da se, pored vokalnog, izrazi i likovnim putem, povlači i naglašeno artikulira onaj segment koji pračovaka predstavlja ne samo kao veštog lovca sposobnog za fizički opstanak i preživljavanje, već i jedinku kojoj je i duhovna punoća, takođe, veoma važna i neophodna za opstanak i preživljavanje.

Uostalom, nije li u čovekovoju suštini i želja da shvati smisao svekolikog života i individualnih, ali i kolektivnih, okruženja, nije li njegova nasušna potreba da se suoči sa ljudima, prostorima i

mestima, sa istorijskim događajima i uslovima koji su te događaje izazvali, kao i, naravno, da se upozna sa evolutivnim putevima psiholoških procesa i kontekstima rasta njihove kritične mase u svom intelektualnom volumenu. Nije li to i njegova večita zagonetka zbog koje se rado vraća svojim genetskim signalima, svojoj vekovnoj neizvesnosti i želji da se slobodno u svom rasporu kritičkih izbora, identifikuje sa kodnim značenjima vizuelnih citata, odnosno sa svojim alter egom, to jest sa svojim drugim, ili, možda nekim prvim ja. Sa nekim ko nas provodi kroz neprekinutu nit trajanja vremena, prosatora i materije.

Dimićevo dešifrovanje takve genetske signalistike, njegovo evociranje životnih okruženja i intelektualnih, skoro sudbinskih, stanja čovekove prave vesti, kao stanja koja predodređuju njegovu buduću usmerenost, poseban su kvalitet njegovih slikarskih artikulacija, pa se, uz ovo diskretno upućivanje na suštinsko u njegovom slikarstvu, skreće posebna pažnja i na onaj, takozvani, tehnički deo slikarskog nadahnuća, u kome se Dimić, kroz višeslojno prosijavanje pigmentarnih raspona, predstavlja i kao izuzetan umetnik kadar da imenuje, i, snažnom vizuelizacijom imaginarnih treperenja, vaspostavi inicijalnu simboliku prošlih i budućih vremena, zbog čega mu, svakako, i pripada veoma značajno mesto u našoj savremenoj umetnosti.